

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

7 JULI 1953.

7 JUILLET 1953.

WETSVOORSTEL

PROPOSITION DE LOI

tot reglementering van de pronostiekwedstrijden.

règlementant les concours de pronostics.

TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

MESDAMES, MESSIEURS,

De pronostiekbedrijven betalen ieder jaar aan belastingen aanzienlijke sommen aan de Staat, aan de provinciën en aan de gemeenten (zie wet van 28 Augustus 1921, artikel 89, gewijzigd door artikel 7 van de wet van 4 Juli 1930; wet van 23 Maart 1932; wet van 17 Augustus 1948).

Die bedrijven maken de broodwinning uit van tienduizenden personen, terwijl tienduizenden anderen, die meestal tot de arbeidende klasse behoren, de vreugde smaken met een geringe inzet een belangrijke prijs te behalen.

Een pronostiekwedstrijd is weliswaar slechts een spel, een weddenschap, doch het is een aangenaam tijdverdrijf voor een groot gedeelte van onze bevolking, o.m. voor de massa van de sportliefhebbers.

De openbare besturen moeten nochtans ingrijpen. Die tussenkomst zal het doelmatigste zijn wanneer zij gebeurt onder de vorm van een gewaarborgde controle en van een zekere reglementering. Zij moet vooral er toe strekken :

- a) de belangen van de Staat te vrijwaren;
- b) iedere firma te beschermen tegen de oneerlijke mededinging van andere bedrijven;
- c) de pronostiekliefhebber zelf te beschermen tegen de firma's die onjuiste ontvangsten en prijzen bekendmaken.

De bekendmaking van overdreven cijfers in zake pronostieken wordt door de rechtspraak niet beschouwd als een bedrieglijke handelwijze, en valt dus niet onder de toepassing van een strafbepaling.

Die bekendmaking van overdreven cijfers, die er toe strekken de pronostiekliefhebbers aan te lokken, moet beschouwd worden als publiciteit; in alle takken van het bedrijfsleven is Barnum-reclame trouwens noodzakelijk, en niemand zou er aan denken ze te verbieden.

Les entreprises de pronostics paient chaque année en impôts des sommes importantes à l'Etat, aux provinces et aux communes (cfr. loi du 28 août 1921, art. 89, modifiée par l'article 7 de la loi du 4 juillet 1930; loi du 23 mars 1932; loi du 17 août 1948).

Cette industrie constitue le gagne-pain de dizaines de milliers de personnes, tandis que des dizaines de milliers d'autres, issues pour la plupart des classes laborieuses, finissent par goûter la joie de remporter un prix important pour une mise modique.

Bien qu'un concours de pronostics ne constitue qu'un jeu, qu'un pari, il n'en est pas moins un agréable passe-temps pour une grande partie de notre population, notamment la masse sportive.

Une intervention des pouvoirs publics s'avère cependant nécessaire. Elle sera la plus efficace sous la forme d'un contrôle garanti et d'une certaine réglementation et visera surtout à :

- a) sauvegarder les intérêts de l'Etat;
- b) protéger chaque firme contre la concurrence déloyale d'autres entreprises;
- c) protéger le pronostiqueur lui-même contre les firmes qui publient des montants de recettes et des prix irréels.

La publication de chiffres exagérés en matière de pronostics n'est pas considérée, par la jurisprudence, comme une manœuvre frauduleuse et ne tombe donc pas sous le coup d'une sanction pénale.

Ces exagérations dans les chiffres, qui ont pour but d'attirer la clientèle des pronostiqueurs, doivent être considérées d'un point de vue publicitaire; dans toutes les branches de l'économie la publicité barnumesque est d'ailleurs nécessaire et personne ne songerait à l'interdire.

G.

Er moet een compromis worden gevonden, waarbij ieders belangen gevrijwaard blijven, en waarbij, enerzijds, de tot dusver gevestigde rechtspraak geëerbiedigd wordt, zonder dat, anderzijds, de economische beginselen in zake reclame met de voeten worden getreden.

Waarin moet de reglementering bestaan? Het blijkt noodzakelijk de bekendmaking te verbieden van de ontvangsten, van de naam en het adres der winnaars, en zelfs van hun aantal.

Alleen het bedrag van de prijzen mag gepubliceerd worden, b.v.:

- 1e prijs: 100.000 fr. voor ... punten.
- 2e prijs: 10.000 fr. voor ... punten.
- 3e prijs: 1.000 fr. voor ... punten.

Waarom de ontvangsten niet bekendmaken?

Iedere onderneming verplichten het cijfer van haar ontvangsten aan te geven, leidt onvermijdelijk tot het monopolie voor één firma, de machtigste namelijk, en betekent vanzelfsprekend de dood voor de kleine firma's.

Zulks is in strijd met alle economische beginselen. Niemand kan ooit verplicht worden het cijfer van zijn ontvangsten bekend te maken. De boekhouding moet streng geheim blijven. Zelfs de belastingambtenaren zijn door het beroepsgeheim gebonden.

Bestaat de verplichting de ontvangsten bekend te maken, dan kan de machtigste firma gedurende enkele tijd een hoog cijfer publiceren en daarop belasting betalen. Die handelwijze zou, dank zij het belegde kapitaal, vrij spoedig tot een monopolie leiden.

VOORBEELD. — Een zeer machtige firma kan het bedrag van haar ontvangsten merklijk doen stijgen, door bij voorbeeld zelf een aantal bulletins in te vullen voor een bedrag van 3.000.000 frank. Indien de firma op die 3 miljoen frank belasting betaalt, kan haar niets aangewreven worden. Welnu, door aan haar wedstrijd deel te nemen voor een bedrag van 3 miljoen frank, heeft die firma automatisch de zekerheid een aanzienlijk deel van de prijzen te winnen, dat zelfs meer kan bedragen dan de belasting, die zij op de bijkomende 3 miljoen moet betalen.

Zulks wordt door de toepassing van het nieuwe ontwerp volstrekt onmogelijk gemaakt.

Waarom de naam van de winnaars en hun aantal niet mededelen?

De firma's verplichten tot het bekendmaken van de naam der winnaars komt er slechts op neer het bedrag op grote schaal in de hand te werken.

Het is trouwens voor de pronostieffirma's niet moeilijk naam en adres (zagezegd juist) te bekomen van personen, die zich graag daartoe lenen, zelfs:

a) indien zij slechts een tiende deel ontvangen van de aangekondigde prijs, alleen met het doel hun naam gepubliceerd te zien;

b) indien zij niets ontvangen, enkel met een fiscaal oogmerk.

Die zagezegd gewonnen prijzen mogen in de boekhouding worden opgenomen en zijn vrijgesteld van belastingen.

VOORBEELD A. — Een industrieel wil 50.000 frank en meer betalen om onder de winnaars voor te komen. Waarom? Laten wij onderstellen dat de prijs waarvoor hij in aanmerking wil komen 250.000 frank bedraagt. Hij kan die

Un compromis s'avère nécessaire dans lequel les intérêts de tous demeurent garantis et où d'une part la jurisprudence établie jusqu'ici serait respectée sans que d'autre part les principes économiques en matière de publicité ne soient foulés aux pieds.

En quoi doit consister la réglementation? Il s'avère nécessaire d'interdire la publication des recettes, des noms et adresses des gagnants, même de leur nombre.

Seul le montant des prix peut être publié, par exemple:

- 1er prix: 100.000 francs pour ... points.
- 2e prix: 10.000 francs pour ... points.
- 3e prix: 1.000 francs pour ... points.

Pourquoi ne pas publier les recettes?

Obliger chaque entreprise à déclarer le chiffre de ses recettes conduit inéluctablement au monopole d'une firme, notamment de la plus puissante et signifie naturellement la mort des petites.

Ceci est en contradiction avec tous les principes économiques. Personne ne peut jamais être obligé de faire connaître ses chiffres de recettes. La comptabilité doit être gardée strictement secrète. Même les fonctionnaires du fisc sont liés par le secret professionnel.

En vertu de l'obligation de publier les recettes, la firme la plus puissante pourrait publier pendant quelque temps une grosse recette et payer les impôts sur celle-ci. Cette manière de procéder mènerait après peu de temps et grâce au capital investi au monopole.

EXEMPLE. — Une firme très puissante peut augmenter sensiblement le montant de ses recettes en ajoutant par exemple un nombre de bulletins pour un montant de 3.000.000 de francs. Si la firme paie les impôts sur ces 3 millions, rien ne peut lui être reproché. Or, en participant pour un montant de 3 millions de francs à son concours de pronostics, la firme s'assure automatiquement un important gain de prix, qui peut même dépasser en importance le montant de l'impôt à payer qui résulte du supplément de 3 millions de francs.

Ceci est totalement exclu dans l'application du nouveau projet.

Pourquoi ne pas communiquer les noms et le nombre des gagnants?

Imposer aux firmes de faire connaître les noms des gagnants revient uniquement à favoriser la fraude sur une grande échelle.

Il est d'ailleurs très facile pour une firme de pronostics d'obtenir des noms et des adresses (qui sont soi-disant exacts) de personnes qui s'y prêtent volontiers, même:

a) si elles ne touchent pas la dixième partie du prix publié, dans le seul but de faire publier leur nom;

b) si elles ne touchent rien, mais uniquement dans un but fiscal.

Car ces prix, soi-disant gagnés, peuvent être comptabilisés et sont exempts d'impôts.

EXEMPLE A. — Un industriel veut payer 50.000 francs et plus pour figurer parmi les gagnants. Pourquoi? Supposons que le prix pour lequel il désire entrer en ligne de compte s'élève à 250.000 francs. Il pourra déduire cette

som in mindering brengen bij de aangifte van zijn winsten en daardoor in een of meer lagere categorieën vallen voor de vaststelling van de belasting. Zo verwezenlijkt hij een aanzienlijke besparing vermits hij naar goeddunken kan beschikken over die som, die vrijgesteld is van belasting.

VOORBEELD B. — Velen worden bereid gevonden hun naam en adres op te geven voor 10.000 frank en minder en er in toe te stemmen dat wordt bekendgemaakt dat zij, b.v., een prijs van 50.000 frank hebben gewonnen.

De onder *a* en *b* vermelde gevallen zijn volstrekt uitgesloten door de toepassing van het nieuwe ontwerp.

De ontvangsten doen bekendmaken zou er mede overeenkomen alle handelaars te verplichten iedere dag hun zakencijfer bekend te maken.

Waarom alleen de prijzen bekendmaken?

Van belang is alleen de hoedanigheid van de gekochte koopwaar.

In zake pronostieken geldt de *prijs* als koopwaar. Het is heel wat interessanter een prijs van 50.000 frank te winnen bij een pronostiekfirma die 3 miljoen ontvangsten boekt, dan 20.000 frank te winnen bij een firma die 6 miljoen ontvangsten heeft.

Trouwens, wat zijn pronostieken eigenlijk?

Wat is het belangrijkste bestanddeel er van voor de pronostiekliefhebber? Waarin stelt hij vooral belang? Niet in de gobale ontvangsten, maar in de prijs. Deze is voor de pronostiekliefhebber wat de productie is voor de producent. Een grote prijs winnen met een geringe inzet!

Indien men ze verplicht het bedrag der prijzen bekend te maken, zal iedere firma trachten de hoogste prijzen op te geven.

Aan de pronostiekliefhebbers moet nochtans een volstrekte *waarborg* worden verleend, o.m. door de oprichting van een controlecommissie die zou gelast zijn na te gaan of de aangekondigde prijs werkelijk werd uitbetaald. Die commissie zal o.a. samengesteld zijn als volgt:

a) één vertegenwoordiger van het Bestuur der Belastingen; om de belastingen vast te stellen en de boekhouding na te gaan;

b) één vertegenwoordiger van het Ministerie van Justitie: om na te gaan of de prijzen wel rechtens toekomen aan de winnaars er van en om de identiteit van laatstgenoemden te controleren;

c) een technicus in zake pronostieken: om de telling en de organisatie na te gaan en onregelmatigheden te voorkomen;

d) eventueel, een afgevaardigde van het Belgisch Verbond en van de Pers.

Indien men zelfs de bekendmaking van de ontvangsten en van de namen der winnaars blijft toelaten, zou men een onzedelijke en onwettelijke toestand laten voortbestaan.

Door dit voorstel zou een einde worden gemaakt aan het bekendmaken van *theoretische prijzen*.

— Alleen de werkelijke prijzen, die werkelijk worden uitbetaald, zouden mogen bekendgemaakt worden.

Het is trouwens thans toegelaten b.v. een eerste prijs van 100.000 frank aan te kondigen, terwijl die in werkelijkheid niet bestaat. Dit alles leidt tot een toestand die strijdig is met de openbare orde.

somme lors de la déclaration de ses bénéfices, ce qui le placera dans une ou plusieurs catégories inférieures pour la fixation de l'impôt. Il fera de ce fait une sérieuse économie puisqu'il pourra disposer librement de cette somme, qui ne sera pas frappée d'impôts.

EXEMPLE B. — Plusieurs personnes seront disposées à donner leur nom et leur adresse pour 10.000 francs et moins et permettre que l'on publie qu'ils ont gagné un prix de 50.000 francs par exemple.

Les cas cités sous *a* et *b* sont totalement exclus dans l'application du nouveau projet.

Obliger à faire connaître les recettes équivaldrait à imposer à chaque commerçant de publier journellement son chiffre d'affaires.

Pourquoi ne publier que les prix?

Ce qui importe surtout est la qualité de la marchandise achetée.

En matière de pronostics, cette denrée est le **PRIX**. Il est bien plus intéressant de gagner un prix de 50.000 fr. à une firme de pronostics qui enregistre 3 millions de recettes, que de gagner 20.000 francs à une firme qui fait 6 millions de recettes.

D'ailleurs, quelle est l'essence même des pronostics? Quel est l'élément le plus important pour le pronostiqueur? A quoi s'intéresse-t-il surtout? Ce n'est pas à la recette totale, mais bien au prix. Le prix est pour le pronostiqueur ce qu'est la production pour le producteur. Gagner un gros prix avec une mise réduite!

En obligeant à la publication du montant des prix, chaque firme essayera de donner les prix les plus élevés.

Il convient cependant de donner aux pronostiqueurs une *garantie absolue*, notamment par la création d'une commission de contrôle, dont la tâche consistera à vérifier si le prix annoncé a été réellement payé. Cette commission sera notamment composée comme suit:

a) un représentant de l'Administration des Contributions: pour fixer les impôts et vérifier la comptabilité;

b) un représentant du Ministère de la Justice: pour contrôler si les prix reviennent bien de droit à leurs gagnants et pour vérifier l'identité de ceux-ci;

c) un technicien en matière de pronostics: pour vérifier le fonctionnement du dépouillement et l'organisation et éviter des irrégularités;

d) éventuellement un délégué de l'Union Belge et de la presse.

Autoriser même la publication des recettes et des noms des vainqueurs reviendrait à laisser se poursuivre une situation immorale et illégale!

Par cette proposition, les *prix théoriques* qui sont publiés seraient complètement supprimés!

— Seuls les prix réels, qui sont effectivement payés, pourraient être publiés.

D'ailleurs, de nos jours, il est permis d'annoncer par exemple comme premier prix un prix de 100.000 francs alors qu'en réalité il n'existe pas de premier prix. Tout cela est actuellement permis et mène à une situation qui est contraire à l'ordre public!

Besluit.

A. — Alleen de werkelijk uitbetaalde prijzen mogen dienen als publiciteit voor een pronostiekfirma;

B. — Een volstreekte waarborg in zake regelmatigheid wordt aan de pronostiek liefhebbers gegeven, dank zij de oprichting van een vaste controlecommissie;

C. — Dientengevolge zou de toepassing van dit stelsel, dat van Britse oorsprong is, aan deze kwestie een nationale oplossing geven.

De nieuwe toestand zou aan de Schatkist de mogelijkheid bieden om haar ontvangsten met verschillende miljoenen per jaar te vermeerderen.

Conclusion.

A. — Seuls les prix réellement payés peuvent constituer la publicité d'une firme de pronostics.

B. — Une garantie absolue de régularité est donnée au pronostiqueur, grâce à la création d'une commission permanente de contrôle.

C. — Il en résulterait que l'application de ce régime, qui est d'inspiration anglaise, donnerait au problème une solution nationale.

La situation nouvellement créée permettrait au Trésor d'augmenter ses ressources de plusieurs millions par an.

P. MEYERS.

WETSVOORSTEL**Eerste artikel.**

In zake pronostieken, mogen de ontvangsten, de namen, de adressen en het aantal van de winnaars niet worden bekendgemaakt.

Art. 2.

Alleen het bedrag van de prijs van iedere categorie winnaars mag worden bekendgemaakt. B.v.:

1 ^e prijs	100.000 frank voor ... punten
2 ^e prijs	10.000 frank voor ... punten
3 ^e prijs	1.000 frank voor ... punten

Art. 3.

Een bijzonder daartoe opgerichte commissie, samengesteld uit één afgevaardigde van het Ministerie van Financiën, één afgevaardigde van het Ministerie van Justitie en één technicus in zake pronostieken wordt gelast na te gaan of de voor iedere categorie aangekondigde prijs werkelijk werd uitbetaald.

Art. 4.

Elke overtreding van de artikelen 1 en 2 van deze wet wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 100 frank tot 5.000 frank of met een van die straffen alleen.

Art. 5.

De artikelen 66, 67, 69 en 85 van het Wetboek van Strafrecht zijn niet van toepassing op de wanbedrijven in deze wet bepaald.

2 Juli 1953.

PROPOSITION DE LOI**Article premier.**

En matière de pronostics, les recettes, les noms, les adresses et le nombre des gagnants ne pourront plus être publiés.

Art. 2.

Seul pourra être publié le montant du prix de chaque catégorie de gagnants, exemple :

1 ^{er} prix	100.000 francs pour ... points
2 ^{me} prix	10.000 francs pour ... points
3 ^{me} prix	1.000 francs pour ... points

Art. 3.

Une commission spécialement constituée à cette fin, et composée d'un délégué du Ministère des Finances, d'un délégué du Ministère de la Justice, d'un technicien en matière de pronostics sera chargée de vérifier si le prix annoncé pour chaque catégorie a été effectivement payé.

Art. 4.

Toute infraction aux articles 1 et 2 de la présente loi sera punie d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 100 francs à 5.000 francs ou de l'une de ces peines seulement.

Art. 5.

Les articles 66, 67, 69 et 85 du Code pénal sont applicables aux délits prévus par la présente loi.

2 juillet 1953.

P. MEYERS.
M. PHILIPPART.
Th. LEFEVRE.
A. PARISIS.
A. VANDEN BERGHE.
R. VAN ELSLANDE.